

Подальші перспективи дослідження пов'язані з емпіричним дослідженням вивченням рефлексії як детермінанти особистісної зрілості у працівників Національної поліції України.

Список бібліографічних посилань

1. Абсалямова Л. М. Види та критерії психологічної зрілості людини. *Вісник ХНПУ імені Г. С. Сковороди. Психологія*. 2011. № 38. С. 5–17.
2. Галузяк В. М. Рефлексія у структурі особистісно-професійної зрілості вчителя. *Теорія і практика управління соціальними системами*. 2008. № 4. С. 17–25.
3. Кудар К. В. Особливості особистісної зрілості працівників правоохоронних органів, які виконували службово-бойові завдання в не типових умовах. *Право і Безпека*. 2017. № 1 (64). С. 134–140.
4. Максименко С. Д. Рефлексія проблем розвитку в психології. *Психологія і суспільство*. 2001. № 3. С. 4–22.
5. Олпорт Г. Становление личности // Избранные труды. М. : Смысл, 2002. 462 с.
6. Штепа О. С. Феномен особистісної зрілості. *Соціальна психологія*. 2005. № 1. С. 62.

Одержано 17.04.2018

УДК 342.95(477)

Генрі Романович Парханов,

*здобувач Харківського національного університету
внутрішніх справ*

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ПРЕВЕНТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Перехід до правоохоронної системи, яка несе відповідальність перед суспільством за свої рішення й діяльність, надає поліцейські послуги, є тривалим процесом, який потребує належного інвестування, застосування державою заходів, спрямованих на створення чіткої вертикалі управління в Національній поліції України, забезпечення взаємодії та координації між її органами й підрозділами.

Водночас налагодження стабільного та ефективного управління на всіх ієрархічно структурованих рівнях у Національній поліції України вимагає перегляду існуючої практики здійснення превентивної діяльності, вдосконалення основних напрямків

діяльності превентивних підрозділів поліції та своєчасного реагування на нові виклики сьогодення. Проблеми превентивної діяльності поліції досі не дістали належного висвітлення в науковій літературі. Разом із тим аналіз нормативно-правових актів у цій сфері показав, що велика кількість норм містять істотні недоліки та прогалини, є застарілими і не повною мірою відповідають сучасним реаліям.

Загальнотеоретичні та галузеві аспекти цієї проблематики розробляли такі вчені-правознавці, як: В. Авер'янов, М. Ануфрієв, І. Арістова, О. Бандурка, О. Безпалова, А. Берlach, Ю. Битяк, І. Голосніченко, В. Грохольський, С. Гусаров, О. Джафарова, Є. Додін, В. Заросило, Р. Калюжний, А. Ключко, В. Колпаков, А. Комзюк, М. Корнієнко, О. Кузьменко, А. Куліш, Н. Матюхіна, Т. Мінка, О. Музичук, О. Негодченко, В. Олефір, О. Остапенко, В. Петков, В. Плішкін, Т. Проценко, М. Тищенко, С. Шатрава, І. Шопіна, М. Якимчук, Х. Ярмачі та інші науковці.

Проте, незважаючи на вагомий науковий доробок, присвячений різним аспектам діяльності у правоохоронних органах, сьогодні бракує комплексного наукового дослідження проблематики адміністративно-правових засад превентивної діяльності Національної поліції України. Окреслене, зумовлює потребу глибокого й усебічного дослідження основних напрямків превентивної діяльності Національної поліції, теоретичних і практичних питань адміністративно-правових відносин, що виникають у сфері превентивної діяльності, формування й обґрунтування наукових висновків і пропозицій, спрямованих на вдосконалення останньої.

Отже, звернення до законодавчих актів [1–5], актів Кабінету Міністрів України [6; 7] та внутрішньовідомчих нормативних актів [8–12] надає можливість виокремити основні повноваження органів Національної поліції України щодо здійснення превентивної діяльності, а саме:

- проведення превентивної та профілактичної діяльності, спрямованої на запобігання вчиненню правопорушень;
- виявлення причин та умов, що призводять до вчинення кримінальних та адміністративних правопорушень, та ужиття у межах компетенції заходів з їх усунення;

– уживають заходів з організації забезпечення публічної безпеки і порядку на вулицях, площах, у парках, скверах, на стадіонах, вокзалах, в аеропортах, морських і річкових портах, інших публічних місцях, зокрема, під час проведення масових (мирних зібрань, культурно-видовищних і публічних релігійних заходів, виборів і референдумів) та спортивних (футбольних матчів та інших масштабних спортивних змагань) заходів, організації формування відповідних обліків, запобігання та припинення групових порушень публічного (громадського) порядку, масових заворушень;

– організовують забезпечення публічної безпеки та порядку, безпеки дорожнього руху в місцях перебування та на маршрутах руху посадових осіб, щодо яких здійснюється державна охорона;

– здійснюють контроль за дотриманням вимог законів та інших нормативно-правових актів щодо опіки, піклування над дітьми-сиротами та дітьми, позбавленими батьківського піклування, вживають заходів із запобігання дитячій бездоглядності, правопорушенням у дитячому середовищі, а також соціального патронажу щодо дітей, які відбували покарання у вигляді позбавлення волі;

– уживають заходів із запобігання та протидії домашньому насильству;

– приймають участь у здійсненні заходів, спрямованих на соціальну адаптацію осіб, які звільнилися з місць позбавлення волі;

– здійснюють контроль за дотриманням фізичними й юридичними особами спеціальних правил і порядку зберігання та використання зброї, спеціальних засобів індивідуального захисту й активної оборони, боєприпасів, вибухових речовин і матеріалів, інших предметів, матеріалів і речовин, на які поширюється дозвільна система.

– у визначеному законом порядку організовують приймання, зберігання та знищення вилученої, добровільно зданої або знайденої вогнепальної, газової, холодної та іншої зброї, боєприпасів, набоїв, вибухових речовин і пристроїв.

– здійснюють в межах компетенції моніторинг оперативної обстановки у державі, вивчають, аналізують та узагальнюють результати й ефективність поліцейської діяльності, інформують

в порядку та у спосіб, які передбачені законом, органи державної влади, органи місцевого самоврядування, а також громадськість про здійснення державної політики у сферах забезпечення охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку;

– організовують та здійснюють регулювання дорожнього руху, контроль за додержанням Правил дорожнього руху його учасниками та за правомірністю експлуатації транспортних засобів на вулично-дорожній мережі; організовують та здійснюють супроводження транспортних засобів у випадках, передбачених законом; аналізують обставини і причини виникнення дорожньо-транспортних пригод на вулично-дорожній мережі, організовують та контролюють своєчасне внесення відомостей про дорожньо-транспортні пригоди, загиблих і потерпілих у них осіб до єдиної централізованої бази даних, розробляють та здійснюють заходи із профілактики таких пригод і запобігання їх учиненню;

– здійснюють контроль за дотриманням власниками (володільцями) транспортних засобів, а також громадянами, посадовими і службовими особами вимог Закону України «Про дорожній рух», правил, норм і стандартів з питань забезпечення безпеки дорожнього руху, які регламентують вимоги щодо технічного стану транспортних засобів та охорони довкілля від шкідливого їх впливу.

– здійснюють індивідуально-превентивну роботу з особами, які перебувають на профілактичних обліках у підпорядкованих підрозділах, насамперед, з особами, звільненими з місць позбавлення волі, та тими, хто вчиняє домашнє насильство;

– організовують роботу із взаємодії з населенням і громадськими формуваннями з охорони публічного (громадського) порядку;

– запобігають вчиненню дітьми правопорушень, організовує індивідуальну превентивну роботу з неповнолітніми, які перебувають у конфлікті із законом, роботу з протидії втягненню дітей у злочинну діяльність, пияцтво, заняття жебрацтвом та іншу протиправну діяльність.

– уживають заходів з попередження жорстокого поводження з дітьми, вчинення стосовно них насильства, у тому числі, батьками, законними представниками, а також своєчасного

вилучення дитини в разі загрози її життю і здоров'ю, влаштування її до спеціальних установ тощо.

На підставі викладено, слід дійти висновку, що основними напрямками превентивної діяльності органів Національної поліції є реалізація державної політики у сферах забезпечення публічної безпеки і порядку, безпеки дорожнього руху, організації роботи дозвільної системи, превентивної та профілактичної діяльності, запобігання та протидії домашньому насильству тощо.

Список бібліографічних посилань

1. Про Національну поліцію : закон України від 02.07.2015 № 580-VIII // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/go/580-19> (дата звернення: 06.04.2018).

2. Про запобігання та протидію домашньому насильству : закон України від 07.12.2017 № 2229-VIII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/go/2229-19> (дата звернення: 06.04.2018).

3. Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі : закон України від 01.12.1994 № 264/94-ВР // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/go/264/94-вр> (дата звернення: 06.04.2018).

4. Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону : закон України від 22.06.2000 № 1835-III // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/go/1835-14> (дата звернення: 06.04.2018).

5. Про соціальну адаптацію осіб, які відбувають чи відбули покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк : закон України від 17.03.2011 № 3160-VI // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/go/3160-17> (дата звернення: 06.04.2018).

6. Про затвердження Положення про Національну поліцію : постановою Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 № 877. *Офіційний вісник України*. 2015 р. № 89. С. 34. Ст. 2971.

7. Про затвердження Положення про дозвільну систему : постановою Кабінету Міністрів України від 12.10.1992 № 576 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/576-92-п> (дата звернення: 06.04.2018).

8. Про затвердження Положення про Управління превентивної діяльності ГУНП в Київській області : наказ ГУНП в Київській області від 31.12.2015 № 90 // Управління превентивної діяльності ГУНП

в Київській області : сайт. URL: <http://upd.kv.npu.gov.ua/korisna-informacia/zakonodavcha-baza/2579/> (дата звернення: 06.04.2018).

9. Про затвердження Інструкції з організації діяльності дільничних офіцерів поліції : наказ МВС України від 28.07.2017 № 650 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/go/z1041-17> (дата звернення: 06.04.2018).

10. Про затвердження Положення про Департамент патрульної поліції : наказ Нац. поліції України від 06.11.2015 № 73 // Transit : сайт. URL: <http://tranzit.ltd.ua/nakaz/> (дата звернення: 06.04.2018).

11. Про затвердження Інструкції з оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані не в автоматичному режимі : наказ МВС України від 07.11.2015 № 1395. *Офіційний вісник України*. 2015. № 88. С. 176. Ст. 2964.

12. Про затвердження Інструкції про порядок виготовлення, придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання вогнепальної, пневматичної, холодної і охолощеної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металними снарядами несмертельної дії, та патронів до них, а також боеприпасів до зброї, основних частин зброї та вибухових матеріалів : наказ МВС України від 21.08.1998 № 622 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0637-98> (дата звернення: 06.04.2018).

Одержано 16.04.2018

УДК 343.791

Валерій Анатолійович Пересада,

*ад'юнкт Харківського національного університету
внутрішніх справ*

ПОНЯТТЯ ДЕКЛАРУВАННЯ НЕДОСТОВІРНОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Проблема боротьби з корупцією була і залишається з найбільшочіших в Україні. Декларування доходів посадових і службових осіб було направлене на попередження незаконного отримання коштів та майна ними у процесі своєї професійної діяльності і виявлення осіб, які такі кошти та майно отримали.

Практично разом з обов'язковим декларуванням виник феномен подання недостовірної інформації декларантами, як засіб